

פרשת וירא התשפ"ג

ari.kahn@biu.ac.il

הרב ארי דוד קאהן

1. בראשית (פרשת וירא) פרק יח

(א) וירא אליו ה' באלוני ממרא והוא ישב פתח-האהל פתח היום: (ב) וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה: (ג) ויאמר אדני אמ-נא מצאתי חן בעיניך אל-נא תעבר מעל עבדך: (ד) גקח-נא מעט-מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ: (ה) ואקחה פת-לחם וסעדו לבכם אחר תעברו כ-על-כן עברתם על-עבדכם ויאמרו בן תעשה כאשר דברת: (ו) וימחר אברהם האלה אל-שרה ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת לוישי ועשי עגות: (ז) ואל-הבקר רץ אברהם ויקח בן-בקר בן וטוב ויתן אל-הזער וימחר לעשות אתו: (ח) ויקח חמאה וחלב ובן-הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא-עמד עליהם תחת העץ ויאכלו: (ט) ויאמרו אליו **איה שרה אשתך** ויאמר הנה באהל: (י) ויאמר **שוב שוב אליך כעת חיה והנה-בן לשרה אשתך** ושרה שמעת פתח האהל והוא אחריו: (יא) ואברהם ושרה זקנים באים בימים חדל להזות לשרה ארח פנשים: (יב) **ותצחק שרה בקרבה** לאמר אחרי בלתי היתה-לי עדנה ואדני זקן: (יג) ויאמר ה' **אל-אברהם למה זה צחקת שרה** לאמר האף אמנם אלד ואני זקנתי: (יד) ה'פלא מה' דבר למועד שוב אליך כעת חיה ולשרה בן: (טו) **ותכחש שרהו לאמר לא צחקתי כיו נראה ונאמר לא פי צחקת:** (טז) ונקמו משם האנשים וישקפו על-פני סדם ולאברהם הלך עםם לשלחם: (יז) וה' אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עשה: (יח) ולאברהם היו יתנה לגוי גדול ועצום ונברכו-בו כל גווי הארץ: (יט) כי ידעתיו למען אשר יצוה את-בניו ואת-ביתו אחריו ושמרו דבר ה' לעשות צדקה ומשפט למען הביא ה' על-אברהם את אשר-דבר עליו: (כ) ויאמר ה' וצקת סדם ועמרה כ-רבה וחטאתם כי כבדה מאד: (כא) ארדה-נא וארא ה'פצעקתה הבאה אלי עשוו פלה ואם-לא אדעה: (כב) ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ולאברהם עודנו עמד לפני ה': (כג) ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם-רשע: ...

2. בראשית (פרשת לך לך) פרק יז

(טו) ויאמר אלהים אל-אברהם שרי אשתך לא-תקרא את-שמה שרי כי שרה שמה: (טז) וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיך והיתה לגוים מלכי עמים ממנה יהיו: (יז) ויפל אברהם על-פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן מאה-שנה יולד ואם-שרה הבת תשעים שנה תלד: (יח) ויאמר אברהם אל-האלהים לו ישמעאל יחנה לפניך: (יט) ויאמר אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את-שמו יצחק והקמתי את-בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו: (כ) ולישמעאל שמעתיך הנהו ברכתי אתו והפריתי אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר נשיאם יוליד ונתתיו לגוי גדול: (כא) ואת-בריתי אקים את-יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת: (כב) ויכל לדבר אתו וינעל אלהים מעל אברהם: (כג) ויקח אברהם את-ישמעאל בנו ואת פל-ליטי ביתו ואת פל-מקנת פספו פל-זכר באנשי בית אברהם וימל את-בשר ערלתם בעצם היום הזה כאשר דבר אתו אלהים... (כה) וישמעאל בנו בן-שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו: ...

3. בראשית (פרשת לך לך) פרק טז פסוק א - ט

(א) ושרי אשת אברהם לא ילדה לו ולה שפחה מצרית ושמה הגר: (ב) ותאמר שרי אל-אברהם הנה-נא עצרני ה' מלדת בא-נא אל-שפחתי אולי אבנה ממנה וישמע אברהם לקול שרי: (ג) ותלח שרי אשת-אברהם את-הגר המצרית שפחתי מקץ עשר שנים לשבת אברהם בארץ פגעו ותתן אתה לאברהם אישה לו לאשה: (ד) ויבא אל-הגר ותהר ותרא כי הרמה ותקל גברתה בעיניה: (ה) ותאמר שרי אל-אברהם חמסי עליך אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרמה ואקל בעיניה ישפט ה' ביני וביניה: (ו) ויאמר

אברם אל-שׁוּרֵי הַגָּזָה שִׁפְחָתָהּ בְּיָדָהּ עֲשִׂי-לָהּ הַטּוֹב בְּעֵינֶיהָ וְתַעֲנֶה שׁוּרֵי וּתְבָרַח מִפְּנֵיהָ: (ז) וַיִּמְצְאוּהָ מִלְאָהָ ה' עַל-עֵינֵי הַמַּיִם בַּמִּדְבָּר עַל-הַעֵזִי בְּדֶרֶךְ שׁוּר: (ח) וַיֹּאמֶר הָגֵר שִׁפְחָת שׁוּרֵי אֵי-מִנָּה בָאת וְאָנָה תִּלְכִי וַתֹּאמֶר מִפְּנֵי שׁוּרֵי גְבֻרָתִי אֲנִי בְרַחַת: (ט) וַיֹּאמֶר לָהּ מִלְאָה ה' שׁוּבֵי אֶל-גְּבֻרָתָהּ וְהַתְּעִנִי תַחַת יָדֶיהָ:

4. בראשית (פרשת וירא) פרק יט

(א) וַיָּבֹאוּ שְׁנֵי הַמַּלְאָכִים סְדֹמָה בְּעָרֵב וְלוֹט יָשֵׁב בְּשַׁעַר-סְדֹם וַיֵּרְאוּ-לוֹט וַיִּקָּם לַקְרֹאתָם וַיִּשְׁתַּחוּ אַפְּיָם אַרְצָה: (ב) וַיֹּאמֶר הֲגַה נְאֻמֵּי סוּרוּ נָא אֶל-בֵּית עַבְדְּכֶם וְלִינּוּ וְרַחְצוּ רַגְלֵיכֶם וְהִשְׁכַּמְתֶּם וְהִלַכְתֶּם לְדַרְכְּכֶם וַיֹּאמְרוּ לֹא פִי בְרַחֲוֹב גְּלִין: (ג) וַיַּפְצְרֻבָּם מְאֹד וַיִּסְרוּ אֵלָיו וַיָּבֹאוּ אֶל-בֵּיתוֹ וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתֵּה וּמִצּוֹת אֹפֶה וַיֹּאכְלוּ: ... (ה) וַיִּקְרָאוּ אֶל-לוֹט וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֵינָה הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-בָּאוּ אֵלֶיךָ הַלַּיְלָה הַזֶּה הַיּוֹצִיאֵם אֵלֵינוּ וְנַדְעָה אֹתָם: (ו) וַיֵּצֵא אֶלְהֶם לוֹט הַפֶּתַח וְהַדְּלַת סֹגֵר אַחֲרָיו: (ז) וַיֹּאמֶר אֶל-גָּא אַחֵי תַרְעוּ: (ח) הַגַּה-נָּא לִי שְׁתֵי בָנוֹת אֲשֶׁר לֹא-יִדְעוּ אִישׁ אוֹצִיאָהֶנָּה אֹתָהֶן אֵלֵיכֶם וַעֲשׂוּ לָהֶן כַּטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם וְרַק לְאֲנָשִׁים הָאֵל אֶל-תַּעֲשׂוּ דָבָר כִּי-עַל-כֵּן בָּאוּ בְּצַל קִרְתִּי: (ט) וַיֹּאמְרוּ גַשְׁ-הֲלָאָה וַיֹּאמְרוּ הָאָחֵד בְּאֵל-לְגוּר וַיִּשְׁפֹּט שְׁפוֹט עֲתָה גֵרַע לָךְ מֵהֶם וַיַּפְצְרוּ בְּאִישׁ בְּלוֹט מְאֹד וַיִּגְשׂוּ לְשֹׁבֵר הַדְּלַת: (י) וַיִּשְׁלְחוּ הָאֲנָשִׁים אֶת-יָלָם וַיָּבִיאוּ אֶת-לוֹט אֶל-יָהֶם הַבַּיְתָה וְאֶת-הַדְּלַת סֹגְרוֹ: (יא) וְאֶת-הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-פָּתַח הַבַּיִת הַכּוּ בַסְּנוּרִים מִקִּטְוֹן וְעַד-גְּדוּל וַיִּלְאוּ לְמִצָּא הַסֶּתֶח: (יב) וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים אֶל-לוֹט עַד מִי-לָךְ פֶּה חַתָּן וּבְנִתֶיךָ וְכָל אֲשֶׁר-לָךְ בְּעֵיר הַזֶּה מִן-הַמָּקוֹם: (יג) כִּי-מִשְׁחַתִּים אֲנַחְנוּ אֶת-הַמָּקוֹם הַזֶּה כִּי-גִדְלָה צַעֲקָתְכֶם אֶת-פְּנֵי ה' וַיִּשְׁלַחֵנוּ ה' לְשַׁחֲתָהּ: (יד) וַיֵּצֵא לוֹט וַיַּדְּבֵרוּ אֶל-חַתָּנָיו לִקְחֵי בְנֹתָיו וַיֹּאמֶר קוּמוּ צְאוּ מִן-הַמָּקוֹם הַזֶּה כִּי-מִשְׁחַתִּית ה' אֶת-הָעֵיר וַיְהִי כַמִּצְחָק בְּעֵינֵי חַתָּנָיו: (טו) וְכַמוֹ שֶׁשָׁחַר עָלָה וַיֵּאֲצִיבוּ הַמַּלְאָכִים בְּלוֹט לֵאמֹר קוּם קַח אֶת-אִשְׁתְּךָ וְאֶת-שְׁתֵּי בְנֹתֶיךָ הַנִּמְצְאוֹת פֶּן-תִּסְפָּהּ בַּעֲוֹן הָעֵיר: (טז) וַיִּתְמַהֲמָהּ וַיַּחְזִיקוּ הָאֲנָשִׁים בְּיָדוֹ וַיְכַיֵּד-אִשְׁתּוֹ וַיְכַיֵּד שְׁתֵּי בְנֹתָיו בְּחַמְלַת ה' עֲלֵיו וַיֵּצְאוּ וַיִּנְחְתּוּ מִחוּץ לְעִיר: (יז) וַיְהִי כַהַיּוֹצִיאֵם אֹתָם הַחוּצָה וַיֹּאמֶר הַמַּלְטָה עַל-נַפְשֶׁךָ אֶל-תַּבִּיט אַחֲרֶיךָ וְאַל-תַּעֲמֵד בְּכָל-הַכֹּפֶר הַתְּרָה הַמַּלְטָה פֶּן-תִּסְפָּה: (יח) וַיֹּאמֶר לוֹט אֲלֵהֶם אֶל-גָּא אֲדוּנִי: (יט) הַגַּה-נָּא מִצָּא עַבְדְּךָ חֵן בְּעֵינֶיךָ וּתְגַדַּל חֶסֶדְךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּדִי לְהַחְיֹת אֶת-נַפְשִׁי וְאֲנִי לֹא אוֹכֵל לְהַמְלִיט הַתְּרָה פֶּן-תִּדְבַקְנִי הַרְעָה וּמָתִי: (כ) הַגַּה-נָּא הָעֵיר הַזֶּה קָרְבָה לְנוֹס שָׁמָּה וְהוּא מִצְעָר אִמְלִטָה נָא שָׁמָּה הֲלֹא מִצְעָר הוּא וְתָחִי נַפְשִׁי: (כא) וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַגַּה נִשְׂאֵתִי פְּנִיךָ גַם לְדַבֵּר הַזֶּה לְבִלְתִּי הַפְּסִי אֶת-הָעֵיר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ: (כב) מִהֵרָה הַמַּלְטָה שָׁמָּה פִי לֹא אוֹכֵל לְעַשׂוֹת דָּבָר עַד-בֹּאֶךָ שָׁמָּה עַל-כֵּן קָרָא שֵׁם-הָעֵיר צוּעֵר: (כג) הַשָּׁמֶשׁ יָצָא עַל-הָאָרֶץ וְלוֹט בָּא צוּעֵרָה: (כד) וְה' הִמְטִיר עַל-סְדֹם וְעַל-עַמּוּדָה גֶפְרִית וְאֵשׁ מֵאֵת ה' מִן-הַשָּׁמַיִם: (כה) וַיַּהַפֵּךְ אֶת-הָעָרִים הָאֵל וְאֶת כָּל-הַכֹּפֶר וְאֶת כָּל-יִשְׁבֵי הָעָרִים וְצִמְחַת הָאֲדָמָה: (כו) וַתִּבָּט אִשְׁתּוֹ מֵאַחֲרָיו וַתְּהִי נֹצֵיב מְלַח: (כז) וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בְּבֶקֶר אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-עָמַד שָׁם אֶת-פְּנֵי ה': (כח) וַיִּשְׁקֶף עַל-פְּנֵי סְדֹם וְעַמּוּדָה וְעַל-כָּל-פְּנֵי אֶרֶץ הַכֹּפֶר וַיֵּרָא וְהַגַּה עָלָה קִיטָר הָאָרֶץ פְּקִיטָר הַכַּבְשָׁן: (כט) וַיְהִי בְשַׁחַת אֱלֹהִים אֶת-עָרֵי הַכֹּפֶר וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת-אַבְרָהָם וַיִּשְׁלַח אֶת-לוֹט מִתּוֹךְ הַהַפְּכָה בַּהֲפֹךְ אֶת-הָעָרִים אֲשֶׁר-יָשֵׁב בָּהֶן לוֹט: (ל) וַיַּעַל לוֹט מִצּוּעֵר וַיִּשָׁב בְּהָר וַשְׁתֵּי בְנֹתָיו עִמּוֹ פִי נְרָא לְשִׁבְתָּ בְּצוּעֵר וַיִּשָׁב בְּמַעְרָה הוּא וַשְׁתֵּי בְנֹתָיו: (לא) וַתֹּאמֶר הַבְּכִיָּה אֶל-הַצְּעִירָה אָבִינוּ זָקֵן וְאִישׁ אֵין בְּאָרְצֵל לְבוֹא עֲלֵינוּ כְּדֶרֶךְ כָּל-הָאָרֶץ: (לב) לָכֵה וַשְׁקָה אֶת-אָבִינוּ זָקֵן וַנְּשַׁכְּבָה עִמּוֹ וְנִסְתִּיחָ מֵאָבִינוּ זָרַע: ...

5. רש"י בראשית (פרשת וירא) פרק יט פסוק כט

ויזכור אלהים את אברהם - מהו זכירתו של אברהם על לוט, נזכר' שהיה לוט יודע ששרה אשתו של אברהם, ושמע שאמר אברהם במצרים על שרה (יב יט) אחותי היא, ולא גילה הדבר, ' שהיה חס עליו, לפיכך חס הקדוש ברוך הוא עליו:

6. בראשית (פרשת וירא) פרק כ

(א) ויסע משם אברהם ארצה הגב וישב בין-קדש ובין שור ויגר בגרר: (ב) ויאמר אברהם אל-שרה אשתו אנתתי הוא וישלח אבימלך מלך גרר ויקח את-שרה: (ג) ויבא אלהים אל-אבימלך בחלום הלילה

ויאמר לו הנה מת עלי-האשה אשר-לקחת והוא בעלת בעל: (ד) ואבימלך לא קרב אליה ויאמר אדני הגוי גם-צדיק תהרג: (ה) הלא הוא אמר-לי אחתי הוא והיא-גם-הוא אמרה אחי הוא בתם-לבכי ובנקנן כפי עשיתי זאת: (ו) ויאמר אליו האלהים בחלם גם אנכי ויעתלי כי בתם-לבכך עשית זאת ואחשף גם-אנכי אותך מחטולי על-כן לא-נתתיה לנגע אליה: (ז) ועתה השב אשת-האיש כיי-נביא הוא ויתפלל בעדך ותנה ואם-אינך משיב דע כיי-מות תמות אתה וכל-אשר-לך: (ח) וישכם אבימלך בבקר ויקרא לכל-עבדיו ויזכר את-כל-הדברים האלה באזניהם וייראו האנשים מאד: (ט) ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר לו מה-עשית לנו ומה-חטאתי לך כיי-הבאת עלי ועל- ממלכתי חטאה גדלה מעשים אשר לא-יעשו עשית עמדי: (י) ויאמר אבימלך אל-אברהם מה ראית כי עשית את-הדבר הזה: (יא) ויאמר אברהם כי אמרתי רק אי-יראת אלהים במקום הזה והרגוני על-דבר אשתי: (יב) וגם-אמנה אחתי בת-אבלי הוא אף לא בת-אמי ותהיילי לאשה: (יג) ויהי כאשר התעו אתי אלהים מבית אבלי ואמר לה זה חסדך אשר מעשי עמדי אל כל- המקום אשר נבוא שמה אמר-לי אחי הוא: (יד) וישח אבימלך צאן ויבקר ועבדים ושפחת ויתן לאברהם וישב לו את שרה אשתו: ... (יז) ויתפלל אברהם אל-האלהים וירפא אלהים את-אבימלך ואת-אשתו ואמהתיו וילדו: (יח) כיי-עצר עצר ה' בעד כל-רחם לבית אבימלך על-דבר שרה אשת אברהם: ס

7. בראשית (פרשת וירא) פרק כא

(א) ונה' פקד את-שרה כאשר אמר ויעש ה' לשרה כאשר דבר: (ב) ומהר ותלד שרה לאברהם בן לזקניו למועד אשר-דבר אתו אלהים: (ג) ויקרא אברהם את-שם-בנו הנולד-לו אשר-ילדה-לו שרה יצחק: (ד) ויגמל אברהם את-יצחק בנוו בן-ששנת ימים כאשר צנה אתו אלהים: (ה) ואברהם בן-מאת שנה בהגלד לו את יצחק בנו: (ו) ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים כל-השמע יצחק-לי: (ז) ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בנים שרה כיי-ילדתי בן לזקניו: (ח) ויגדל הגלד ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל את-יצחק: (ט) ותרא שרה את-בן-הגור המצרית אשר-ילדה לאברהם מצחק: (י) ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת-בנה כי לא יירש בן-האמה הזאת עם-בני עם יצחק: (יא) וירע הדבר מאד בעיני אברהם על אודת בנו: (יב) ויאמר אלהים אל-אברהם אלי-ירע בעיניך על-הנער ועל-אמתך כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקלה כי ביצחק יקרא לך זרע: (יג) וגם את-בן-האמה לגוי אשימנו כי זרעה הוא: (יד) וישכם אברהם בבקר ויקח-לחם וחסם וחסם מים ויתן אל-הגור שם על-שכמה ואת-הגלד וישלחה ותלך ותמע במדבר באר שבע: (טו) ויכלו המים מן-החמת ותשלך את-הגלד תחת אדן השיחם: (טז) ותלך ותשב לה מנגד הרחל כמטחני קשת כי אמרה אל-ארה במות הגלד ותשב מנגד ותשא את-קלה ותבך: (יז) וישמע אלהים את-קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל-הגור מן-השמים ויאמר לה מה- לך הגור אל-תיראי כיי-שמע אלהים אל-קול הנער כאשר הוא-שם: ... (כ) ויהי אלהים את-הנער ויגדל וישב במדבר ויהי רבה קשת: (כא) וישב במדבר פארן ותקח-לו אמו אשה מארץ מצרים:

8. רש"י בראשית (פרשת וירא) פרק כב פסוק א

אחר הדברים האלה - יש מרבתינו אמרים (סנהדרין פ"ט) אחר דבריו של שטן, שהיה מקטרג ואומר מפל סעודה שעשה אברהם לא הקריב לפניך פר אחד או איל אחד; אמר לו כלום עשה אלא בשביל בנו, אלו הייתי אומר לו זבח אותו לפני לא היה מעכב; ויש אמרים אחר דבריו של ישמעאל, שהיה מתפאר על יצחק שמל בן י"ג שנה ולא מחה, אמר לו יצחק באבר אחד אתה מיראני? אלו אמר לי הקב"ה זבח עצמה לפני, לא הייתי מעכב.

9. בראשית רבה (וילנא) פרשת לך לך פרשה מה סימן ד

... והיתה הגר אומרת להם שרי גברתי אין סתרה בגלויה, נראית צדקת ואינה צדקת, אלו היתה צדקת ראו פמה שנים שלא נתעברה ואני בלילה אחד נתעברתי,

10. בראשית פרשת וירא פרק כא פסוק ט, ט

וּמָרָא שְׂרָה אֶת-בְּוֹן-הַגֵּר הַמִּצְרִית אֲשֶׁר-יָלְדָה לְאַבְרָהָם מִצַּחֲקָה:

11. רש"י בראשית פרשת וירא פרק כא פסוק ט

..דבר אחר לשון גלוי עריות, כִּמְה דְתִימָא לְצַחֲקָה בִּי (בראשית ל"ט)...

12. רש"י בראשית פרשת תולדות פרק כה פסוק יט

אברהם הוליד את יצחק - על ידי שפכת הפתוב יצחק בן אברהם הזקק לומר אברהם הוליד את יצחק; לפי שהיו ליצני הדור אומרים מאבימלך נתעברה שרה, שהרי כמה שנים שהתה עם אברהם ולא נתעברה הימנו; מה עשה הקב"ה? צר קלסתר פניו של יצחק דומה לאברהם, והעידו הפל אברהם הוליד את יצחק, וזהו שפכתוב כאן יצחק בן אברהם, שהרי עדות יש שאברהם הוליד את יצחק:

13. בראשית (פרשת לך לך) פרק יד פסוק יא - יג

(יא) וַיִּקְחוּ אֶת-כְּלֵי-רֶכֶשׁ סֶדֶם וְעַמֻּרָה וְאֶת-כָּל-אֲכָלָם וַיֵּלְכוּ: (יב) וַיִּקְחוּ אֶת-לוֹט וְאֶת-רַכְשׁוֹ בְּוֹאֲתֵי אַבְרָם וַיֵּלְכוּ וְהוּא יֹשֵׁב בְּסֶדֶם: (יג) וַיְבֹא הַפְּלִיט וַיַּגֵּד לְאַבְרָם הָעֵבֶרִי וְהוּא שָׁכַן בְּאֵלְנֵי מִמְרָא הָאֱמֹרִי אֲחֵי אֲשַׁפֵּל וְאֲחֵי עֶזֶר וְהֵם בְּעֵלְי כְרִית־אַבְרָם:

14. רש"י בראשית (פרשת לך לך) פרק יד פסוק יג

ויבא הפליט - [מדרשן] לפי פשוטו זה עוגי שפלט מן המלחמה, והוא שכתוב (דברים ג יא) כי רק עוג נשאר מיתר הרפאים, וזהו נשאר שלא הרגוהו אמרפל וחבריו כשהכו את הרפאים בעשתרות קרנים, תנחומא (חקת כה). ומדרש בראשית רבה (מב ח) זה עוג שפלט מדור המבול, וזהו מיתר הרפאים שנאמר (ו ד) הנפלים היו בארץ וגו' ומתכוין שיהרג אברהם וישא את שרה:

15. בראשית רבה (וילנא) (פרשת לך לך) פרשה מא סימן ו

הדא הוא דכתיב ויאמר אברם אל לוט אל נא תהי מריבה ביני ובינך וגו', וכי אחים היו אלא שהיה קלסתר פניו דומה לו,

16. בראשית (פרשת וירא) פרק כב פסוק א - כ

(א) וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת-אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הַגִּנִּי: (ב) וַיֹּאמֶר קַח-נָא אֶת-בְּנֶה אֶת-יְחִידָךָ אֲשֶׁר-אֲהַבְתָּ אֶת-יִצְחָק וְלֶדְ-לָךְ אֶל-אֶרֶץ הַמִּרְיָה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לַעֲלֹה עַל אֶתֶד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִי: (ג) וַיֵּשְׁבֶם אַבְרָהָם בְּבֶקֶר וַיַּחְבֵּשׁ אֶת-חַמְלֹו וַיִּקַּח אֶת-שְׁנֵי נַעֲרָיו אֹתוֹ וְאֶת יִצְחָק בְּנֹו וַיִּבְקַע עֶצֶי עֲלֶיהָ וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אֶל-הַמְּקוֹם אֲשֶׁר-אָמַר-לֹו הָאֱלֹהִים: (ד) בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיֵּשֶׂא אַבְרָהָם אֶת-עֵינָיו וַיִּרְא אֶת-הַמְּקוֹם מְרֻחָק: (ה) וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֵל-נַעֲרָיו שְׂבוּ-לָכֶם פֹּה עִם-הַחֲמוֹר וְאֲנִי וְהַנְּעָר נִלְכָה עַד-פֹּה וְנִשְׁמַחְנָה וְנִשְׂוֹבָה אֵלֵיכֶם: (ו) וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת-עֶצֶי הָעֲלֹה וַיֵּשֶׁם עַל-יִצְחָק בְּנֹו וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת-הָאֵשׁ וְאֶת-הַמַּאֲכָלֹת וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו: (ז) וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל-אַבְרָהָם אָבִי וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הַגִּנִּי בְּגִי וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ וְהַנְּעָרִים וְאִנִּי הַשֵּׂה לַעֲלֹה: (ח) וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֱלֹהִים יִרְאֵה-לֹו הַשֵּׂה לַעֲלֹה בְּגִי וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו: (ט) וַיָּבֹאוּ אֶל-הַמְּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר-לֹו הָאֱלֹהִים וַיִּבְּן שָׁם אַבְרָהָם אֶת-הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹף אֶת-הַעֲצִים וַיַּעֲקֹל אֶת-יִצְחָק בְּנֹו וַיֵּשֶׂם אֹתוֹ עַל-הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לְעֵצִים: (י) וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת-יָדוֹ וַיִּקַּח אֶת-הַמַּאֲכָלֹת לִישְׁחֹט אֶת-בְּנֹו: (יא) וַיִּקְרָא אֵלָיו מֶלֶאֶךְ ה' מוֹדֵשִׁמִּים וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הַגִּנִּי: (יב) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים שְׁלַח יָדְךָ אֶל-הַנְּעָר וְאֶל-תַּעֲשׂ לֹו מְאוּמָה כִּיֹו עֲתָה יִלְעָתִי כִּי-יִרְא אֱלֹהִים אֹתָהּ וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֶת-בְּנֶה אֶת-יְחִידָךָ מִמִּנִּי: (יג) וַיֵּשֶׂא אַבְרָהָם אֶת-עֵינָיו וַיִּרְא וְהִנֵּה-אֵיל אֲחֵר נֹאֲתָו בְּסֻבָּה בְּקִרְבֵּנוֹ וַיֵּלֶךְ אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת-הָאֵיל וַיַּעֲלֵהוּ לַעֲלֹה תַחַת בְּנֹו: (יד) וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שְׁם-הַמְּקוֹם הַהוּא ה' יִרְאֵה אֲשֶׁר יֹאמֶר הַיּוֹם בְּתֵר ה' יִרְאֵה: (טו) וַיִּקְרָא מֶלֶאֶךְ ה' אֶל-אַבְרָהָם שְׁנֵית מוֹדֵשִׁמִּים: (טז) וַיֹּאמֶר כִּי נִשְׁפַּעְתִּי נְאֻם-ה' כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֶת-בְּנֶה אֶת-יְחִידָךָ: (יז) כִּי-בָרַךְ אַבְרָהָם וְהִרְבֶּה אַרְבָּה אֶת-זַרְעוֹ כְּכֹוכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכֹחֹול אֲשֶׁר עַל-שַׁפְּתַי הַיָּם וַיִּרְשׁ וַיַּרְעֵף אֶת שְׁעַר אֵיבָיו: (יח) וְהִתְבָּרְכוּ בְּזַרְעוֹ כָּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ לְעָבֵד אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקִלְי: (יט) וַיֵּשֶׂב אַבְרָהָם אֶל-נַעֲרָיו וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל-בְּאֵר שָׁבַע וַיֵּשֶׂב אַבְרָהָם בְּבְאֵר שָׁבַע: פ